

Dosarul nr. 2rci-179/18

prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (Maria Moraru)

DECIZIE

17 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Nicolae Craiu
Valeriu Doagă

examinând recursul declarat de lichidatorul Cooperativei Agricole de Producție „Sivcar”, în procedura simplificată a falimentului, administratorul autorizat Igor Sacaliuc,

în cauza civilă intentată la cererea introductivă depusă de Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Ialoveni cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de Cooperativa Agricolă de Producție „Sivcar”,

împotriva încheierii din 17 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admisă cererea de revizuire depusă de Petru Murzac și Andrei Sîrbu și s-a casat încheierea din 15 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a stabilit remunerația administratorului provizoriu al debitorului Cooperativa Agricolă de Producție „Sivcar” pentru perioada provizorie, s-a încasat remunerația administratorului provizoriu și cheltuielile aferente,

și împotriva încheierii din 17 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea depusă de administratorul provizoriu a Cooperativei Agricole de Producție „Sivcar”, administratorul autorizat Igor Sacaliuc, cu privire la încasarea remunerației și a cheltuielilor aferente,

constată:

La 06 iulie 2016, creditorul Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Ialoveni a depus cerere introductivă privind declararea debitorului Cooperativa Agricolă de Producție „Sivcar” (denumirea prescurtată CAP „Sivcar”) în stare de insolvabilitate și intentarea procesului de insolvabilitate față de aceasta, pe motivul incapacității de plată.

Prin încheierea din 11 iulie 2016 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă spre examinare cererea introductivă și instituită perioada de observație a debitorului, fiind desemnat în funcția de administrator provizoriu administratorul autorizat Igor Purcel (vol. I, f.d. 36 recto-verso).

La 12 septembrie 2016, administratorul provizoriu al CAP „Sivcar”, Igor Purcel, a depus cerere privind aprobarea remunerației pentru perioada provizorie în cuantum de 16 800 de lei și compensarea cheltuielilor aferente în sumă de 1 081,50 de lei (vol. I, f.d. 40 recto-verso).

În motivarea cererii înaintate administratorul provizoriu Igor Purcel a indicat că, pentru exercitarea atribuțiilor stabilite conform prevederilor art. 25 alin. (5) lit. i) din Legea insolvenței nr. 149/2012 și a încheierii instanței de insolvență, administratorul provizoriu are dreptul la remunerație și la repararea cheltuielilor aferente.

Totodată, conform alin. (6) al aceluiași articol, cuantumul de remunerare a administratorului provizoriu îl stabilește instanța de insolvență în mărime fixă.

În acest sens, a menționat că remunerația sa, în sumă totală de 16 800 de lei, pe parcursul derulării perioadei provizorii urmează a fi calculată și încasată în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 743 din 11 iunie 2002 „cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară”, Hotărârii Guvernului nr. 488 din 20 aprilie 2016 „cu privire la salariul tarifar pentru categoria I de calificare a angajaților din unitățile cu autonomie financiară”, Legea salarizării nr. 847 din 14 februarie 2002.

Deopotrivă, în temeiul art. 32 alin. (1) din Legea insolvenței, cheltuielile judiciare aferente perioadei de observare a debitorului privat, constituie suma de 1 081,50 de lei.

În această ordine de idei, administratorul provizoriu CAP „Sivcar”, Igor Purcel a solicitat de a încasa în mod solidar de la membrii organelor de conducere ai CAP „Sivcar” și anume: administrator/asociat Vladimir Sarain, fondatorii/asociați Petru Murzac, Andrei Sîrbu, Dmitrii Volcov, Afanasie Volcov, Ina Sarain și Sergiu Sarain în beneficiul administratorului provizoriu al debitorului CAP „Sivcar” – Igor Purcel, onorariul în sumă de 16 800 de lei, și cheltuielile aferente perioadei de observație în cuantum de 1 081,50 de lei.

Prin hotărârea din 15 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă cererea introductivă depusă de Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Ialoveni și a fost inițiată procedura simplificată a falimentului și dizolvarea CAP „Sivcar”, fiind desemnat în funcția de lichidator administratorul autorizat Igor Purcel (vol. I, f.d. 133, 134-137).

Prin încheierea din 15 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă parțial cererea administratorului provizoriu al debitorului CAP „Sivcar”, Igor Purcel, a fost stabilită remunerația acestuia pentru perioada provizorie în mărime de 10 000 de lei și cheltuielile aferente în mărime de 1 081,50 de lei, și s-a încasat în mod solidar de la membrii organelor de conducere a debitorului CAP „Sivcar”, și anume: administratorul/asociat Vladimir Sarain, fondatorii/asociați Petru Murzac, Andrei Sîrbu, Dmitrii Volcov, Afanasie Volcov, Ina Sarain și Sergiu Sarain în beneficiul administratorului autorizat Igor Purcel remunerația pentru perioada de observație provizorie în mărime de 10 000 de lei și cheltuielile aferente în mărime de 1 081,50 de lei (vol. I, f.d. 138-140).

Prin decizia din 21 decembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție a fost respinsă cererea lui Petru Murzac și Andrei Sîrbu privind repunerea în termenul procedural de declarare a recursului declarat împotriva încheierii din 15 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, și s-a respins recursul declarat ca fiind depus în afara termenului legal (vol. II, f.d. 84-88).

La 23 mai 2017, Petru Murzac și Andrei Sîrbu au depus cerere de revizuire împotriva încheierii din 15 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acesteia, casarea încheierii instanței de insolvență în partea încasării de la Petru Murzac și Andrei Sîrbu a remunerației administratorului provizoriu

pentru perioada de observație și cheltuielile aferente, cu rejudecarea cauzei în această parte și emiterea unei încheieri de respingere (vol. II, f.d. 92-95).

În motivarea cererii de revizuire, au invocat temeiul prevăzut art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, indicând în acest sens că prin actele de constituire ale debitorului CAP „Sivcar, din arhiva Camerei Înregistrării de Stat, se distinge faptul că Petru Murzac și Andrei Sîrbu au participat doar la constituirea CAP „Sivcar”, înregistrată la 16 februarie 2007 de către Camera Înregistrării de Stat, cu capitalul social declarat în mărime de 270 lei, a câte 10 lei pentru fiecare participant.

Astfel, revizuenții au menționat că niciodată nu au făcut parte din organele de conducere ale debitorului CAP „Sivcar”, participarea lor la constituirea cooperativei în anul 2007 a avut drept scop și s-a limitat doar la transmiterea cotelor de teren în proprietate privată din extravilanul s. Cărbuna în arendă funciară cooperativei pentru a fi lucrate.

La caz, au relevat că deoarece pe parcursul a 2 ani, CAP „Sivcar” nu și-a onorat obligațiile asumate prin contractele de arendă funciară, precum și sistarea activității CAP „Sivcar” pe teritoriul s. Cărbuna din anul 2009 și transferarea activității ei în s. Speia, r-nul Anenii Noi, în luna septembrie 2009 Petru Murzac și Andrei Sîrbu și-au retras calitatea de membri a CAP „Sivcar”.

Din motivele expuse solicită revizuirea încheierii din 15 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău și casarea acesteia, cu rejudecarea chestiunii și emiterea unei încheieri noi prin care să fie respinsă cererea administratorului cu privire la încasarea remunerației, pe motiv că Petru Murzac și Andrei Sîrbu și-au retras calitatea de membri ai CAP „Sivcar” și niciodată nu au făcut parte din organele de conducere ale cooperativei.

Prin încheierea din 19 iulie 2017, Curtea de Apel Chișinău s-a declarat incompetentă de a examina cererea de revizuire depusă de Petru Murzac și Andrei Sîrbu și a strămutat cauza la Curtea Supremă de Justiție pentru examinarea acesteia (vol. II, f.d. 98-99).

Prin încheierea din 04 octombrie 2017 a Curții Supreme de Justiție s-a strămutat cauza civilă la Curtea de Apel Chișinău pentru examinarea cererii de revizuire depuse de Petru Murzac și Andrei Sîrbu împotriva încheierii din 15 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, conform competenței (vol. II, f.d. 129-133).

Prin încheierea din 06 iunie 2018 a Curții Supreme de Justiție s-a constatat competența Curții de Apel Chișinău la judecarea cererii de revizuire depuse de Petru Murzac și Andrei Sîrbu împotriva încheierii din 15 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău (vol. II, f.d. 221-226).

La 17 iulie 2018, în cadrul ședinței de judecată, Petru Murzac și Andrei Sîrbu, reprezentați de avocatul Victor Cujbă, au depus supliment la cererea de revizuire, prin care și-au concretizat temeiurile de revizuire, invocând art. 449 lit. b) și lit. c) din Codul de procedură civilă (vol. II, f.d. 231-238, 245).

În motivarea acesteia, au indicat suplimentar că Petru Murzac și Andrei Sîrbu nu au fost citați și nu au participat la ședința instanței de insolvență din 15 septembrie 2016, la care a fost emisă încheierea prin care s-a încasat remunerația administratorului provizoriu din contul membrilor organelor de conducere a CAP „Sivcar”, fapt ce a le-a încălcat dreptul la un proces echitabil.

Astfel, opinează că examinarea chestiunii cu privire la încasarea remunerației

administratorului provizoriu, fără a-i cita în modul stabilit lege pentru ședința din 15 septembrie 2016, constituie temei de revizuire în conformitate cu art. 449 lit. c) din Codul de procedură civilă.

Succesiv, revizuenții au invocat că, la 25 aprilie 2017, au recepționat scrisoarea cu numărul de ieșire 169 eliberată de Primarul s. Cărbuna, pe teritoriul căreia a fost fondat în anul 2007 debitorul insolubil. Astfel, prin acest înscris le-au devenit cunoscute unele circumstanțe și fapte esențiale ale cauzei, care anterior nu le-au putut fi cunoscute, și care în opinia lor se încadrează în temeiurile revizuirii prevăzute la art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă.

Din conținutul acestui înscris rezultă că, revizuenții Petru Murzac și Andrei Sîrbu au relevat că, la 16 februarie 2007, au participat ca fondatori și membri ai adunării de constituire a CAP „Sivcar” la fondarea cooperativei, la aprobarea statutului cooperativei.

Totodată, în calitate de membri, și în baza contractelor de arendă funciară nr. 2, nr. 247 și nr. 248 încheiate cu Petru Murzac și Andrei Sîrbu la 17 februarie 2007, ultimii au transmis în folosință (arendă funciară) cooperativei cotele sale de teren, proprietate privată, situate în extravilanul s. Cărbuna.

Ulterior, Petru Murzac și Andrei Sîrbu și-au retras calitatea de membru a CAP „Sivcar”, pe motiv că ultima nu și-a onorat obligațiile asumate din contractele de arendă funciară, precum și încetarea activității economice a CAP „Sivcar” pe teritoriul s. Cărbuna și transferarea activității ei într-o altă localitate.

Suplimentar, revizuenții au opinat că retragerea calității de membru a CAP „Sivcar” se confirmă prin faptul că au primit înapoi de la cooperativă cotele sale de teren arabil, iar ulterior le-au transmis în arendă funciară altor societăți: ÎM „Agri Cereal” SRL și ÎM Moldo-Italiană „Proget Agro” SRL.

Subsecvent, Petru Murzac și Andrei Sîrbu, reprezentați de avocatul Victor Cujbă, au considerat calea de atac în ordine extraordinară ca fiind demarată în interiorul termenului legal, deoarece înscrisul în baza căruia se întemeiază revizuirea a fost recepționat la 25 aprilie 2017, iar cererea de revizuire a fost depusă la 23 mai 2017.

Prin încheierea din 17 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă cererea revizuire depusă de Petru Murzac și Andrei Sîrbu, reprezentați de avocatul Victor Cujbă, și s-a casat încheierea din 15 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, în partea prin care s-a încasat de la Petru Murzac și Andrei Sîrbu, în mod solidar, remunerația și cheltuielile de judecată a administratorului provizoriu al CAP „Sivcar” Igor Sacaliuc în sumă de 10 000 de lei cu titlul de remunerație și cheltuielile de insolabilitate pentru perioada de observație în sumă de 1 081,50 de lei. În rest, încheierea s-a menținut, iar în partea casată s-a dispus rejudecarea cauzei (vol. II, f.d. 251-256 recto-verso).

Prin încheierea din 17 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea administratorului provizoriu a CAP „Sivcar” Igor Sacaliuc cu privire la încasarea remunerației sale și a cheltuielilor aferente perioadei de observație în mod solidar de la Petru Murzac și Andrei Sîrbu.

S-a modificat titlul executoriu nr.2i-599/16 eliberat la 31 octombrie 2016 și s-au exclus Petru Murzac și Andrei Sîrbu din rândul debitorilor, cu anularea sechestrului aplicat asupra bunurilor acestora în cadrul procedurii de executare.

La 25 iulie 2018, lichidatorul CAP „Sivcar”, în procedura simplificată a

falimentului, administratorul autorizat Igor Sacaliuc, a declarat recurs împotriva încheierilor din 17 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admisă cererea de revizuire depusă de Petru Murzac și Andrei Sîrbu, și prin care s-a respins cererea depusă de administratorul provizoriu a CAP „Sivcar” cu privire la încasarea remunerației și a cheltuielilor aferente (vol. III, f.d. 2-7, 33-34 recto-verso).

În motivarea recursului a invocat, primordial, că cererea de revizuire a fost depusă cu încălcarea termenului legal.

În acest sens, recurentul a menționat că prin decizia din 21 decembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, s-a constatat că încheierea din 15 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău a fost recepționată la 06 octombrie 2016.

Prin urmare, depunerea cererii de revizuire, la 23 mai 2017, în temeiul art. 449 lit. c) din Codul de procedură civilă, a avut loc cu încălcarea termenului legal instituit de art. 450 lit. c) din Codul de procedură civilă.

De asemenea, recurentul a apreciat și cererea de revizuire depusă în baza temeiurilor de revizuire invocate prin prisma art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, ca fiind cu încălcarea termenului legal. Or, deși, revizuenții au invocat ca circumstanță nou-descoperită scrisoarea Primarului satului Cărbuna, eliberată sub nr. 169 la 25 aprilie 2017, totuși circumstanța de facto este că aceștia din anul 2009 nu sunt membrii ai CAP „Sivcar”. Prin urmare, Petru Murzac și Andrei Sîrbu ar fi trebuit să cunoască încă din anul 2009 că nu sunt membri ai cooperativei, or, ei după cum indică ei însuși, în acest an au depus cereri de retragere din cooperativă.

Respectiv, argumentele aduse întru susținerea cererii de revizuire, în baza scrisorii Primarului satului Cărbuna, eliberată sub nr. 169 la 25 aprilie 2017, sunt lipsite de substanță, deoarece Petru Murzac și Andrei Sîrbu ar fi trebuit să cunoască din anul 2009 că au depus cereri de retragere din cooperativă.

În altă ordine de idei, recurentul a relevat că Petru Murzac și Andrei Sîrbu au recunoscut în repetate rânduri faptul că dețin calitatea de fondatori ai CAP „Sivcar”, inclusiv la 22 mai 2014, când au dat explicații la cererea Serviciului Fiscal de Stat și la 31 octombrie 2016, când au dat explicație lichidatorului debitorului insolubil.

Recurentul lichidatorul CAP „Sivcar”, în procedura simplificată a falimentului, administratorul autorizat Igor Sacaliuc, a solicitat admiterea recursului și casarea integrală a încheierii din 17 iulie 2018, prin care a fost admisă cererea de revizuire depusă de Petru Murzac și Andrei Sîrbu împotriva încheierii din 15 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, și casarea integrală a încheierii din 17 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă parțial cererea administratorului provizoriu CAP „Sivcar” privind încasarea remunerației și a cheltuielilor de aferente de la Petru Murzac și Andrei Sîrbu, cu menținerea fără modificări a încheierii din 15 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate articolul 356 din Codul de procedură civilă, cererea de declarare a insolvenței se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvenței.

Articolul 1 din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012 consemnează în alin. (4) că, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Conform art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de

prezenta lege.

În conformitate cu prevederile art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Instanța de recurs consideră că, în speță, calea de atac a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece încheierile recurate datează cu 17 iulie 2018, iar cererea de recurs a fost predată oficiului poștal la 25 iulie 2018, adică în mai puțin de 15 zile de la momentul pronunțării încheierilor Curții de Apel Chișinău.

Examinând recursul declarat, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră întemeiat și care urmează a fi admis, cu casarea încheierilor din 17 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, soluționând prin decizie problema respectivă în sensul respingerii cererii de revizuire și menținerii fără modificări a încheierii din 15 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, din motivele ce succed.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, soluționând prin decizie problema respectivă.

Articolul 453 din Codul de procedură civilă statuează la alin. (1) lit. a) că, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Verificând legalitatea încheierii din 17 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admisă cererea de revizuire depusă de Petru Murzac și Andrei Sîrbu, prin prisma criticilor invocate în recurs, Colegiul constată că aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor de drept procedural pertinente speței și interpretarea eronată a temeiurilor ce pot servi drept ca bază pentru desființarea unei hotărâri judecătorești irevocabile și redeschiderea procedurii judiciare.

În debut, instanța de recurs consideră oportun de a învedera că revizuirea este o cale extraordinară de atac – de retractare, prin intermediul căreia se poate obține desființarea unei hotărâri judecătorești irevocabile și reînnoirea judecătii în cazurile expres determinate de lege, dar și cu respectarea principiilor fundamentale ale unui proces echitabil. Totuși, o derogare de la acest principiu este permisă doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare.

În acest sens, urmează a fi notat că unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere inter alia ca atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție. Securitatea raporturilor juridice presupunând respectarea principiului *res judicata*, adică principiul caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești. Acest principiu cere ca nicio parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei.

Prin urmare, redeschiderea unui proces civil este condiționată de respectarea exigențelor de exercitare a căii extraordinare de atac prevăzute expres în Codul de procedură civilă, iar scopul urmărit de titular nu trebuie să rezide în reexaminarea cauzei în vederea pronunțării unei noi hotărâri favorabile sie.

Reieșind din ipoteza relevată, Colegiul menționează că legiuitorul a prevăzut mecanisme ce acordă posibilitatea desființării hotărârilor judecătorești irevocabile, în cazul în care urmează a fi corectate anumite erori judiciare și omisiuni în cadrul

înfăptuirii justiției. Revizuirea fiind o cale de retractare și nu de reformare a hotărârii, astfel încât redeschiderea procesului având loc doar în baza unor temeiuri strict prevăzute de lege.

Astfel, legiuitorul a prevăzut exhaustiv la art. 449 din Codul de procedură civilă temeiurile pentru declararea revizuirii.

În condițiile speței, Petru Murzac și Andrei Sîrbu au depus cerere de revizuire în baza temeiurilor prevăzute la art. 449 lit. b) și c) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu prevederile art. 449 lit. b) și c) din Codul de procedură civilă, revizuirea se declară în cazul în care: au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei; și instanța a emis o hotărâre cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces;

Colegiul evocă faptul că circumstanțele nou-descoperite sunt totalitatea de fapte juridice (obiect al probației) care duc la apariția, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile, care au o importantă esențială pentru soluționarea justă a cauzei civile, totodată, având putere decisivă asupra concluziei instanței de judecată, care nu au fost și nici nu au putut fi cunoscute revizuentului anterior, dar existau până la momentul pronunțării hotărârii și au fost descoperite după ce hotărârea judecătorească a devenit irevocabilă.

Respectiv, pentru invocarea acestui temei de revizuire este necesar ca circumstanța nouă să îndeplinească două condiții esențiale și cumulative: 1) să existe anterior pronunțării hotărârii; și 2) să-i devină cunoscută revizuentului ulterior pronunțării hotărârii.

În condițiile speței, se atestă că întru susținerea circumstanțelor descrise în cererea de revizuire în baza art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, revizuenții Petru Murzac și Andrei Sîrbu au prezentat scrisoarea cu numărul de ieșire 169 eliberată de Primarul s. Cărbuna la 25 aprilie 2017.

În viziunea revizuenților, prin acest înscris le-au devenit cunoscute unele circumstanțe și fapte esențiale ale cauzei, care anterior nu le-au putut fi cunoscute, și care în opinia lor se încadrează în temeiurile revizuirii prevăzute la art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă.

La caz, instanța de recurs opinează că înscrisul prezentat de revizuenții Petru Murzac și Andrei Sîrbu, și anume scrisoarea cu numărul de ieșire 169 eliberată de Primarul s. Cărbuna la 25 aprilie 2017 nu îndeplinește cerințele unei circumstanțe nou-descoperite, prin prisma art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă. Or, acest înscris a eliberat posterior emiterii încheierii judecătorești a cărei desființare se solicită. Iar, circumstanțele evocate prin această scrisoare se prezumă a fi cunoscute revizuenților Petru Murzac și Andrei Sîrbu, deoarece s-au petrecut cu implicarea nemijlocită a acestora.

În acest sens, Colegiul vădește că atât participarea lui Petru Murzac și Andrei Sîrbu ca fondatori și membri ai adunării de constituire a CAP „Sivcar” la fondarea cooperativei și la aprobarea statutului cooperativei; semnarea contractelor de arendă funciară cu debitorul insolubil; precum și presupusa retragere din calitatea de membru a cooperativei, în anul 2009, putea avea loc doar cu participarea nemijlocită a revizuenților.

Respectiv, prin scrisoarea cu numărul de ieșire 169 eliberată de Primarul

s. Cărbuna la 25 aprilie 2017, revizuenților nu le-au devenit cunoscute careva circumstanțe care nu le-au putut fi cunoscute anterior, dar existau până la momentul pronunțării încheierii din 15 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Deopotrivă, Colegiul nu poate accepta critica recurentului, precum că cererea de revizuire în temeiul art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă a fost depusă de Petru Murzac și Andrei Sîrbu cu încălcarea termenului procedural.

Or, în conformitate cu art. 450 lit. b) din Codul de procedură civilă, cererea de revizuire se depune în termen de 3 luni din ziua în care persoana interesată a luat cunoștință de circumstanțele sau faptele esențiale ale cauzei care nu i-au fost și nu puteau să-i fie cunoscute anterior, dar nu mai târziu de 5 ani de la data rămânerii irevocabile a hotărârii, încheierii sau deciziei – în cazul prevăzut la art. 449 lit. b).

Astfel, având în vedere că întru susținerea acestui capăt de revizuire Petru Murzac și Andrei Sîrbu au invocat scrisoarea cu numărul de ieșire 169 eliberată de Primarul s. Cărbuna la 25 aprilie 2017, curgerea termenului procedural de depunere a cererii de revizuire începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice când le-a fost comunicată această scrisoare, adică din 26 aprilie 2017, iar ultima zi fiind data de 26 iulie 2017, ora 24.00. În condițiile speței, însă, cererea de revizuire a fost depusă la 23 mai 2017, fapt ce denotă că revizuenții s-au încadrat în termenul procedural de declarare a revizuirii în temeiul art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă.

Succesiv, în partea celui de al doilea temei de revizuire invocat de Petru Murzac și Andrei Sîrbu, și anume cel prevăzut de art. 449 lit. c) din Codul de procedură civilă, Colegiul notează că acest temei de declarare a revizuirii are drept scop desființarea unei hotărâri judecătorești, în cazul în care după ce hotărârea judecătorească devine irevocabilă se constată faptul că instanța a emis o hotărâre cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces.

Instanța de recurs evocă faptul că, acest temei de revizuire poate fi invocat doar de către persoanele care nu au fost antrenate în proces și nu au avut calitate procesuală în cadrul examinării cauzei, iar hotărârea judecătorească adoptată se răsfrânge asupra drepturilor și libertăților sale.

În condițiile speței, însă, se atestă faptul că atât Petru Murzac, cât și Andrei Sîrbu au fost antrenați în proces, aceștia având calitatea procesuală în cadrul procedurii de insolvență a CAP „Sivcar”. Prin urmare, aceștia nu pot face uz de temeiul de desființare a încheierii din 15 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, pe motiv că aceasta a fost adoptată în privința drepturilor sale ca persoane ce nu au fost implicate în proces.

În altă ordine de idei, Colegiul taxează că neparticiparea lui Petru Murzac și a lui Andrei Sîrbu în cadrul examinării chestiunii finalizate prin adoptarea încheierii din 15 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău nu poate fi asimilată cu neimplicarea (neantrenarea) acestora în proces. Or, aceste noțiuni sunt distincte după natura și consecințele sale juridice.

Astfel, efectuarea unei acțiuni procesuale în lipsa/absența unui participant la proces, care se prezumă că nu a fost înștiințat în mod legal despre data, ora și locul petrecerii ședinței de judecată, poate constitui doar temei de control judiciar de către o instanță ierarhic superioară, și nicidecum nu se poate încadra în temeiul de revizuire instituit de legiuitor la art. 449 lit. c) din Codul de procedură civilă.

La capitolul dat, însă, este remarcabil că prin decizia din 21 decembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție a fost respinsă cererea lui Petru Murzac și Andrei Sîrbu

privind repunerea în termenul procedural de declarare a recursului împotriva încheierii din 15 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, și s-a respins recursul declarat ca fiind depus în afara termenului legal (vol. II, f.d. 84-88).

Prin urmare, toate criticile formulate de Petru Murzac și Andrei Sîrbu, precum că nu au participat la soluționarea chestiunii cu privire la încasarea remunerației administratorului provizoriu și a cheltuielilor aferente pentru perioada de observație, au fost epuizate odată cu examinarea recursului declarat de către aceștia împotriva încheierii din 15 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a și soluționat această chestiune.

Ba mai mult decât atât, prin decizia din 21 decembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție s-a constatat că „... Petru Murzac și Andrei Sîrbu au recepționat la 06 octombrie 2016 încheierea din 15 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, fapt confirmat de ultimii în cererea de recurs...”.

Subsecvent, Colegiul constată lipsa de substanță a alegațiilor recurentului, precum că la depunerea cererii de revizuire în temeiul art. 449 lit. c) din Codul de procedură civilă, nu a fost respectat termenul procedural. Or, în conformitate cu art. 450 lit. c) din Codul de procedură civilă, cererea de revizuire se depune în termen de 3 luni din ziua în care persoana interesată a luat cunoștință de circumstanțele respective – în cazul prevăzut la art. 449 lit. c).

În acest sens, urmează a fi reiterat faptul că, instanța de recurs a calificat ca fiind neviabile alegațiile revizuenților invocate în susținerea cererii de revizuire depuse în temeiul art. 449 lit. c) din Codul de procedură civilă. Prin urmare, în condițiile speței, nu poate fi stabilit nici momentul de când începe să curgă termenul de procedură pentru depunerea cererii de recurs în baza acestui temei.

Finalmente, Colegiul deduce că Petru Murzac și Andrei Sîrbu nu au adus în fața instanței de revizuire argumente elocvente în susținerea necesității desființării încheierii din 15 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău și redeschiderii procedurii judiciare cu privire la soluționarea chestiunii cu privire la încasarea remunerației administratorului provizoriu și a cheltuielilor aferente pentru perioada de observație.

Conjunctura relevată certifică faptul că instanța de revizuire a desființat încheierea din 15 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău și redeschiderii procedurii judiciare în lipsa unor temeiuri viabile în acest sens. Or, argumentele invocate de revizuenți nu pot fi încadrate în temeiurile revizuirii instituite la art. 449 lit. b) și c) din Codul de procedură civilă.

Ipotezele relevate supra desprind faptul că cererea de revizuire depusă de Petru Murzac și Andrei Sîrbu constituite *de facto* un apel camuflat, deoarece urmărește scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei.

În acest sens, instanța de recurs taxează că, procedura de retractare a hotărârilor judecătorești irevocabile nu reprezintă o cale de atac propriu-zisă și nu are drept scop verificarea legalității și temeiniciei actelor judecătorești, ci reprezintă o procedură distinctă de reexaminare a pricinii de către instanța care a emis-o, în virtutea unor circumstanțe noi descoperite.

Astfel, dezacordul unuia dintre justițiabili cu actul de justiție nu constituie, prin prisma art. 449 din Codul de procedură civilă, temei legal de revizuire.

În condițiile speței este relevantă și jurisprudența CtEDO, în care Înalta Curte a reiterat că, dreptul la o instanță, garantat de art. 6 § 1 din Convenție presupune respectarea principiului preeminenței dreptului. Unul din aspectele fundamentale ale

preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție. Acest principiu cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Competența instanțelor ierarhic superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare a cauzei. O abatere de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară prin circumstanțele unui caracter esențial și imperios (Josan v. Moldova, nr. 37431/02, § 25; Brumărescu v. România, nr.28342/95, §61; Ryabykh v. Rusia, nr.52854/99, §52).

Din considerentele menționate, instanța de recurs apreciază drept relevante și argumentele invocate de lichidatorul CAP „Sivcar”, în procedura simplificată a falimentului, administratorul autorizat Igor Sacaliuc, întru susținerea netemeinicei încheierii din 17 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admisă cererea de revizuire depusă de Petru Murzac și Andrei Sîrbu. Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a casa această încheiere, ca fiind adoptată cu interpretarea în mod eronat a legii procesual civile.

La fel, cu titlu de consecință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție urmează să caseze și încheierea din 17 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea depusă de administratorul provizoriu a Cooperativei Agricole de Producție „Sivcar”, administratorul autorizat Igor Sacaliuc, cu privire la încasarea remunerației și a cheltuielilor aferente. Or, aceasta este subsecventă încheierii anterioare, prin care a fost admisă cererea de revizuire. Respectiv, casarea încheierii prin care a fost admisă cererea de revizuire și s-a dispus redeschiderea procedurii judiciare, atrage după sine nulitatea de drept și a actului de dispoziție judecătorească prin care s-a rejudecat această chestiune.

În conformitate cu art. 1 alin. (1) din Legea insolvenței, art. 356, art. 427 lit. c) și art. 453 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de lichidatorul Cooperativei Agricole de Producție „Sivcar”, în procedura simplificată a falimentului, administratorul autorizat Igor Sacaliuc, împotriva încheierilor din 17 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Se casează încheierea din 17 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admisă cererea de revizuire depusă de Petru Murzac și Andrei Sîrbu și s-a casat încheierea din 15 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a stabilit remunerația administratorului provizoriu al debitorului Cooperativa Agricolă de Producție „Sivcar” pentru perioada provizorie, s-a încasat de la Petru Murzac și Andrei Sîrbu remunerația administratorului provizoriu și cheltuielile aferente.

Se casează încheierea din 17 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea depusă de administratorul provizoriu a Cooperativei Agricole de Producție „Sivcar”, administratorul autorizat Igor Sacaliuc, cu privire la încasarea remunerației și a cheltuielilor aferente de la Petru Murzac și Andrei Sîrbu.

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Petru Murzac și Andrei Sîrbu împotriva încheierii din 15 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în cauza civilă intentată la cererea introductivă depusă de Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Ialoveni cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de Cooperativa Agricolă de Producție „Sivcar”, prin care a fost admisă parțial cererea administratorului provizoriu al debitorului CAP „Sivcar”, Igor Purcel, a fost stabilită remunerația acestuia pentru perioada provizorie în mărime de 10 000 de lei și cheltuielile aferente în mărime de 1 081,50 de lei, și s-a încasat în mod solidar de la membrii organelor de conducere a debitorului CAP „Sivcar”, și anume: administratorul/asociat Vladimir Sarain, fondatorii/asociați Petru Murzac, Andrei Sîrbu, Dmitrii Volcov, Afanasie Volcov, Ina Sarain și Sergiu Sarain în beneficiul administratorului autorizat Igor Purcel remunerația pentru perioada de observație provizorie în mărime de 10 000 de lei și cheltuielile aferente în mărime de 1 081,50 de lei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Nicolae Craiu

Valeriu Doagă